

ikke være af anden Grund end den, der ligger i, at han endnu vil bygge sin Politik paa de forenede Vælgerhære af Konservative og Venstremænd.

Alle det ærede Medlem Hr. Holsteins Betragtninger gaar ud paa at konstatere, at der er et Modsætningsforhold mellem Danmark og et andet Land, og bevare dette Modsætningsforhold. Selv i smaa og flygtige Bemærkninger forfølger det ærede Medlem dette Formaal, f. Eks. i saadan en lille flygtig Bemærkning, som den, han henvendte til Statsministeren i Anledning af Trontalens Ord, hvor der staar: „Vort Forhold til alle Lande er godt.“ Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde der, at det havde været bedre at faa at vide: *hvorledes* er Forholdet godt, og er det *lige godt*? Enhver forstaar Tendensen deri, naar man sammenholder hans Ønske om de tre Ententer liggende udenom et Centraleuropa. Dette Modsætningsforhold, som det ærede Medlem ønsker opretholdt, er jo ogsaa Motivet for det konservative Folkepartis Modstand mod en hurtig Indskrænkning og Omformning af Militærvæsenet. Men netop fordi dette er Motivet, bliver Partiets Modstand dobbelt betænkelig. Jeg for mit Vedkommende haaber, at ogsaa i Arbejdet her i Landet paa Udformningen af Folkeforbundsiden vil Venstre før eller senere kunne frigøre sig for den Tvang, som det konservative Folkeparti i dette Spørgsmaal lægger paa Partiets Handlinger, thi hvad det ærede Medlem har ført frem som Udenrigspolitik, er efter min Opfattelse hverken sund Politik eller dansk Politik eller Venstrepolitik, det er en i højeste Grad usund Politik, en Politik, som strider mod Danmarks Interesser, og som derfor i sit Væsen er udansk. Nu vil jeg bede den højtærede Regering udtale sig om dette Spørgsmaal. Det staar til den at sige, om jeg har Ret i, at dens Tanker ikke er der, hvor det ærede Medlem Hr. Holstein har sine, eller om de skulde bevæge sig i det ærede Medlems Retning.

I Anledning af det samme ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser om Ønskeligheden af en parlamentarisk Kommission angaaende den tidligere Regerings Udenrigspolitik, særlig i det slesvigske Spørgsmaal, skal jeg minde den højtærede Statsminister om hans afgivne Løfte om at forelægge for Rigsdagen alle Dokumenter vedrørende det slesvigske Spørgsmaal, ogsaa dem, der er affattede og modtagne, efter at den tidligere Offentliggørelse har fundet Sted. Jeg finder denne Offentlig-

gørelse af alle Dokumenter særlig nødvendiggjort ved Udtalelser under denne Debat, og jeg gør opmærksom paa, at den sidste Periode af den slesvigske Politik, den, der begynder med den nuværende Statsministers Overtagelse af Regeringen og de bevægede Dage, som gik forud herfor, er den eneste, som ikke foreligger oplyst for Rigsdagen. Den tidligere Periode kender den høje Rigsdag fra de offentliggjorte Dokumenter.

Maa jeg i denne Anledning vende tilbage til det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser om, at man maatte kræve Aabenhed i Politik, Aabenhed overfor Rigsdagen, og paa ny gøre ham opmærksom paa — jeg gjorde det allerede i en kort Bemærkning efter hans Tale —, at den foregaaende Regering har forelagt alle Dokumenter vedrørende Udenrigspolitikken i en Række fortrolige Møder her i Rigsdagen, og at dens Politik for det slesvigske Spørgsmaals Vedkommende ogsaa er bragt til Offentlighedens Kundskab baade ved Dokumenternes Offentliggørelse og ved Offentliggørelsen af det politiske Forhandlingsudvalgs Protokol. I Modsætning hertil har vi endnu ikke faaet nogen fuld Klarhed over den Politik, som har været drevet af den nuværende Regering, siden den tiltraadte, og om den Episode, som betegnes ved Udsendelsen af Professor Vinding Kruse til Paris. Den Politik, som er ført af den foregaaende Regering, der altid søgte sit Mandat i den samlede Rigsdag, ved Forhandling med den samlede Rigsdags Partiførere — denne Politik staar jo i den skarpeste Modstrid til en anden Udenrigspolitik, som har været ført her i Landet, og som det havde været naturligt for det ærede Medlem Hr. Holstein at nævne, naar han vilde kræve Aabenhed. Det eneste Eksempel, der er os bekendt, i alt Fald oplyst, paa, at der har været drevet Udenrigspolitik her i Landet bag hele Rigsdagens Ryg, er jo atter den højtærede Kirkeministers Henvendelse til Tyskland. Denne Henvendelse var jo Eksemplet paa den mest autokratiske Udenrigspolitik, der overhovedet kunde drives. Det ærede Medlem Hr. Holstein talte om Kabinetspolitik i gamle Dage. Ja, dette var en sand Kabinetspolitik: Kongen og hans Minister uden de øvrige Kollegers Vidende indieder en saadan Vending i dansk Politik, som disse Forhandlinger bærer Vidnesbyrd om, at der er Ønske om. Heller ikke her gaar det ærede Medlem Hr. Holstein til den sande Modsætning til det, han kræver, men han retter et Angreb